

اثر Stark برای $n=2$ آتم هیدروژن (مثال در نظریه اختلال کمترین):

برای $n=2 \rightarrow l=0, m=0$
 $l=1, m=0, \pm 1$

$E_{n=2}^{(0)} = -\frac{13.6}{2^2}$ یعنی 4 حالت داریم درجه انرژی $E_{n=2}^{(0)}$ دارند

$|nlm\rangle_{(0)} = |200\rangle = |n_1^{(0)}\rangle$
 $|21,0\rangle = |n_2^{(0)}\rangle$
 $|21,1\rangle = |n_3^{(0)}\rangle$
 $|21,-1\rangle = |n_4^{(0)}\rangle$

برای تعیین $E_{n=2}^{(1)}$ باید سارده درجه آزادی زیر را حل کنیم:

$\langle n_j^{(0)} | H_1 | n_i^{(0)} \rangle \alpha_i = E_n^{(1)} \alpha_j$ یا $\underline{M} \underline{\alpha} = E_n^{(1)} \underline{\alpha}$
 $M_{ji}^{(0)} = \langle n_j^{(0)} | H_1 | n_i^{(0)} \rangle$ در درون
 $H_1 = e\mathcal{E}z$

تکامل: ابتدا ماتریس M را بدست می آوریم:

$\underline{M} = e\mathcal{E}$

$\langle 200 z 200 \rangle$	$\langle 200 z 210 \rangle$	$\langle 200 z 211 \rangle$	$\langle 200 z 21-1 \rangle$
$\langle 210 z 200 \rangle$	$\langle 210 z 210 \rangle$	$\langle 210 z 211 \rangle$	$\langle 210 z 21-1 \rangle$
$\langle 211 z 200 \rangle$	$\langle 211 z 210 \rangle$	$\langle 211 z 211 \rangle$	$\langle 211 z 21-1 \rangle$
$\langle 21-1 z 200 \rangle$	$\langle 21-1 z 210 \rangle$	$\langle 21-1 z 211 \rangle$	$\langle 21-1 z 21-1 \rangle$

به دلیل قواعد فرقی $\Delta m = 0$ و $\Delta l = \pm 1$ همه عناصر این ماتریس به غیر از در نظر

$\langle 200 | z | 210 \rangle$ و $\langle 210 | z | 200 \rangle$ صفر می شوند

← درجه اعضای همزاد $\Delta m \neq 0$ است.
 ← درجه اعضای آنباز $\Delta l \neq \pm 1$

ماتریس 2×2 بماند از یک ماتریس 4×4 کاهش پیدا می کند به یک ماتریس 2×2 . سارده درجه آزادی این ماتریس عبارت است از:

$e\mathcal{E} \begin{bmatrix} 0 & \langle 200 | z | 210 \rangle \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \alpha_1 \end{bmatrix} = E_2^{(1)} \begin{bmatrix} \alpha_1 \end{bmatrix}$

$$e\mathcal{E} \begin{bmatrix} 0 & \langle 200 | \mathcal{Z} | 210 \rangle \\ \langle 210 | \mathcal{Z} | 200 \rangle & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \alpha_1 \\ \alpha_2 \end{bmatrix} = E_2^{(1)} \begin{bmatrix} \alpha_1 \\ \alpha_2 \end{bmatrix}$$

میانگین نشتن داده $\langle 200 | \mathcal{Z} | 210 \rangle = -3a_0$ در صورت a_0 شعاع اتم Bohr است. $(\mathcal{Z}=1)$

$$-3e\mathcal{E}a_0 \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \alpha_1 \\ \alpha_2 \end{pmatrix} = E_2^{(1)} \begin{pmatrix} \alpha_1 \\ \alpha_2 \end{pmatrix}$$

برای بدست آوردن دفره مقدار انرژی $E_2^{(1)}$ داریم

$$\begin{pmatrix} -E_2^{(1)} & -3e\mathcal{E}a_0 \\ -3e\mathcal{E}a_0 & -E_2^{(1)} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \alpha_1 \\ \alpha_2 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \end{pmatrix}$$

$$\det \begin{pmatrix} -E_2^{(1)} & -3e\mathcal{E}a_0 \\ -3e\mathcal{E}a_0 & -E_2^{(1)} \end{pmatrix} = 0 \rightarrow (E_2^{(1)})^2 - 9e^2\mathcal{E}^2a_0^2 = 0$$

$$\rightarrow E_2^{(1)} = \pm 3e\mathcal{E}a_0$$

دفره مقدار انرژی
لصیح مرتبه یک اختلال

$$E_2^{(1)+} = +3e\mathcal{E}a_0$$

تقسیم دفره بردارها: به ازای

$$E_2^{(1)-} = -3e\mathcal{E}a_0$$

a) برای $E_2^{(1)+} = +3e\mathcal{E}a_0$

$$-3a_0e\mathcal{E} \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \alpha_1 \\ \alpha_2 \end{pmatrix} = +3a_0e\mathcal{E} \begin{pmatrix} \alpha_1 \\ \alpha_2 \end{pmatrix} \rightarrow \alpha_2 = -\alpha_1$$

$$\rightarrow \vec{\alpha}_+ = \frac{1}{\sqrt{2}} \begin{pmatrix} 1 \\ -1 \end{pmatrix}$$

b) برای $E_2^{(1)-} = -3e\mathcal{E}a_0$

$$-3a_0e\mathcal{E} \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \alpha_1 \\ \alpha_2 \end{pmatrix} = -3a_0e\mathcal{E} \begin{pmatrix} \alpha_1 \\ \alpha_2 \end{pmatrix} \rightarrow \alpha_2 = +\alpha_1$$

$$\vec{\alpha}_- = \frac{1}{\sqrt{2}} \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \end{pmatrix}$$

یادآوری: آنجا که $\vec{\alpha}$ وارد باری شده

$$|n\rangle = N(\lambda) \left\{ \sum_{i=1}^l \alpha_i |n_i^{(0)}\rangle + 0(\lambda) \right\}$$

$$|n\rangle = N(\lambda) \left\{ \underbrace{\sum_{i=1}^4 \alpha_i |n_i^{(0)}\rangle}_{|\tilde{n}^{(0)}\rangle} + O(\lambda) \right\}$$

$$|\tilde{n}^{(0)}\rangle = \alpha_1 |n_1^{(0)}\rangle + \alpha_2 |n_2^{(0)}\rangle + \alpha_3 |n_3^{(0)}\rangle + \alpha_4 |n_4^{(0)}\rangle \\ = \alpha_1 |200\rangle + \alpha_2 |210\rangle + \alpha_3 |211\rangle + \alpha_4 |21-1\rangle$$

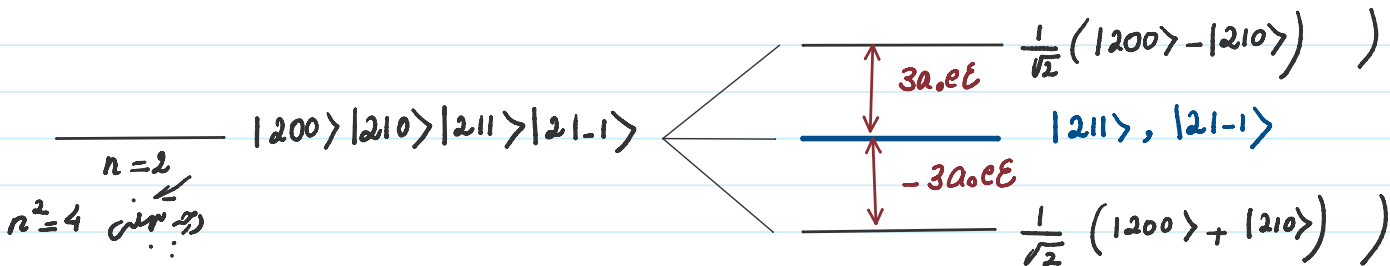
a) $E_2^{(1)+} = +3a_0 e \mathcal{E}$ جز

$$|\tilde{n}_+^{(0)}\rangle = \frac{1}{\sqrt{2}} (|200\rangle - |210\rangle)$$

b) برای $E_2^{(1)-} = -3a_0 e \mathcal{E}$

$$|\tilde{n}_-^{(0)}\rangle = \frac{1}{\sqrt{2}} (|200\rangle + |210\rangle)$$

بدلیل ساختار M
داز 1x4 کاهش پیدا کرده 2x2

تکین در حالت $|211\rangle$ و $|21-1\rangle$ در نتیجه اثر Stark از بین رفته است.

ولی تکین در حالت $|200\rangle$ و $|210\rangle$ از بین رفته و در حالت جدید
برویب انرژی $E_2^{(1)} = E_2^{(0)}$ در تکین نیستند.
 $\frac{1}{\sqrt{2}} (|200\rangle \pm |210\rangle)$

این در حالت از تکین خاص در حالت بوجود آمده. در بدون حضور میدان الکتریکی تکین بوده اند.

نیت جدید: اتم هیدروژن واقعی

مختصم برای همپوشانی اتم هیدروژن ساده تصحیحاتی در نظر گرفته ایم. با توجه به آنکه طیف انرژی اتم هیدروژن ساده را

تقریباً به دست آورده ایم. تصحیحات جدید مانند اختلاف در نظر گرفته خواهد شد. طیف جدید را هم به دست آورد.

این تصحیحات شامل (۱) اثر انرژی جنبشی نسبتی

(۲) حرکت شکرهای اسپین مدار

(۳) ساختار فوق ریز و اثرات آن

ساختار فون زیرو انرژی آن

خواهند شد .

۱) اثر انرژی جنبشی نسبیتی

تقریباً: $E_{rel} = \sqrt{\vec{p}^2 c^2 + m_e^2 c^4} = m_e c^2 \sqrt{1 + \frac{\vec{p}^2}{m_e^2 c^2}}$

برای $\frac{\vec{p}^2}{m_e^2 c^2} \ll 1 \rightarrow E_{rel} \approx m_e c^2 \left(1 + \frac{\vec{p}^2}{2m_e^2 c^2} - \frac{(\vec{p}^2)^2}{8m_e^4 c^4} \pm \dots \right)$

$E_{rel} \approx m_e c^2 + \frac{\vec{p}^2}{2m_e} - \frac{(\vec{p}^2)^2}{8m_e^3 c^2} + O\left(\left(\frac{\vec{p}^2}{m_e^2 c^2}\right)^3\right)$

لغزیمی رات بالاتر \pm این تصحیح بچسبید - انرژی جنبشی غیر نسبیتی + انرژی حالت سکون ذره \approx انرژی طایفه نسبیتی

انرژی جنبشی نسبیتی

$$E_{rel} - m_e c^2 = K_{rel}$$

انرژی جنبشی ذره نسبیتی

تقریباً: تصحیح در راتب $\frac{\vec{p}^2}{m_e^2 c^2}$ است در ساد است با $\ll 1$

$\vec{v} \ll c$

سرعت غیر نسبیتی
یعنی بسیار کوچک از سرعت نور است.

بدین ترتیب اگر در نظر بگیریم که الکترون در اتم هسته در واقع یک ذره نسبیتی است در رابطه با انرژی آن E_{rel} است

$$H = H_0 + H_1$$

همینطور می توانیم بنویسیم $H_0 = \frac{\vec{p}^2}{2m_e} - \frac{Ze^2}{r}$

$$H_1 = -\frac{(\vec{p}^2)^2}{8m_e^3 c^2}$$

داریم:

نسبت تقریباً انرژی در اثر H_1 :

$$H_1 = -\frac{(\vec{p}^2)^2}{8m_e^3 c^2} = -\frac{1}{2m_e c^2} \left(\frac{(\vec{p}^2)^2}{4m_e^2} \right) = -\frac{1}{2m_e c^2} \left(\frac{\vec{p}^2}{2m_e} \right)^2$$

$$= -\frac{1}{2m_e c^2} \left(H_0 + \frac{Ze^2}{r} \right)^2$$

در مرتبه اول اختلاف تصحیح انرژی از رابطه زیر بدست می آید

از رابطه بالا داریم

$$\Delta E_{nem} = \langle nlm | H_1 | nlm \rangle_{(0)} = -\frac{1}{2m_e c^2} \langle nlm | \left(H_0 + \frac{Ze^2}{r} \right)^2 | nlm \rangle$$

که این صفرها را در ادامه خواهیم دید (کتاب را قمت)

$$[H_0, \frac{1}{r}] = 0$$

این صفرها را در ادامه (کتاب راجع)

amc

$$[H_0, \frac{1}{r}] = 0$$

$$= -\frac{1}{2m_e c^2} \langle nlm | H_0^2 + \frac{Z^2 e^4}{r^2} + 2 H_0 \frac{Ze^2}{r} | nlm \rangle$$

$$= -\frac{1}{2m_e c^2} \left(\langle nlm | H_0^2 | nlm \rangle + Z^2 e^4 \langle nlm | \frac{1}{r^2} | nlm \rangle + 2 Ze^2 \langle nlm | H_0 \frac{1}{r} | nlm \rangle \right)$$

use $\langle nlm | H_0 | nlm \rangle = E_n^{(0)} \quad \langle nlm | nlm \rangle = E_n^{(0)}$

$$\Delta E_{nlm} = \frac{-1}{2m_e c^2} \left\{ (E_n^{(0)})^2 + Z^2 e^4 \langle nlm | \frac{1}{r^2} | nlm \rangle + 2 Ze^2 E_n^{(0)} \langle nlm | \frac{1}{r} | nlm \rangle \right\}$$

use $\langle nlm | \frac{1}{r} | nlm \rangle = \frac{Z}{a_0 n^2}$, $\langle nlm | \frac{1}{r^2} | nlm \rangle = \frac{Z^2}{a_0^2 n^3 (l + \frac{1}{2})}$

$$\Delta E_{nlm} = \frac{-1}{2m_e c^2} \left\{ (E_n^{(0)})^2 + \frac{(Ze)^4}{a_0^2 n^3 (l + \frac{1}{2})} + 2 E_n^{(0)} \frac{(Ze)^2}{a_0 n^2} \right\}$$

$$E_n^{(0)} = -\frac{13.6}{n^2} = -\frac{1}{2} m_e c^2 (Z\alpha)^2, \quad a_0 = \frac{\hbar}{m_e c \alpha}, \quad \alpha = \frac{e^2}{\hbar c}$$

$$\Delta E_{nlm} = -\frac{m_e c^2 (Z\alpha)^4}{2n^4} \left(\frac{n}{l + \frac{1}{2}} - \frac{3}{4} \right)$$

توجه: (۱) در محاسبه بالا ما در واقع باید از نظریه اختلال مرتبه دوم استفاده می‌کنیم. چون ام‌هیدروژن در حالت پایه $1s$ فقط یک حالت وجود دارد. اما در حالت $2s$ و $2p$ سه حالت وجود دارد. بنابراین $2n^2$ می‌شود. ایندها با وجود مرتبه اول از نظریه اختلال غیر مرتبه اول استفاده کنیم و می‌توانیم در H_1 در پایه $|nlm\rangle$ تقریباً مرتبه اول مشکلی ندارد. هر حالت غیر تقریبی هم می‌تواند در H_1 صفر هستند. یعنی

آنها: $\langle nlm | H_1 | n l' m' \rangle = 0$ for $l \neq l', m \neq m'$

اثبات: a) $[H_1, \vec{L}^2] = 0$ استفاده می‌کنیم از

$$0 = \langle nlm | [H_1, \vec{L}^2] | n l' m' \rangle = \langle nlm | H_1 \vec{L}^2 | n l' m' \rangle - \langle nlm | \vec{L}^2 H_1 | n l' m' \rangle$$

$$= \hbar^2 \left(l'(l'-1) - l(l-1) \right) \langle nlm | H_1 | n l' m' \rangle = 0$$

→ $l' = l$ ✓
 $l' = -(l+1)$ غیر قابل قبول

می‌خواهیم صفر نباشد

$$\begin{aligned} \longrightarrow l' &= l \quad \checkmark \\ l' &= -(l+1) \quad \text{غیر قابل قبول} \end{aligned}$$

می خواهیم صفر نباشد

$$\begin{aligned} b) \quad [H_1, L_2] &= 0 \quad \text{استفاده می کنیم از} \\ 0 &= \langle nlm | [H_1, L_3] | n l' m' \rangle = \langle nlm | H_1 L_3 | n l' m' \rangle - \langle nlm | L_3 H_1 | n l' m' \rangle \\ &= \hbar (m' - m) \langle nlm | H_1 | n l' m' \rangle = 0 \quad \text{می خواهیم صفر نباشد} \end{aligned}$$

$$\longrightarrow m' = m \quad \text{به این ترتیب فقط} \quad \langle nlm | H_1 | nlm \rangle \neq 0 \quad \text{هستند و اینها اعضای زیر نظر می باشند.}$$

(2)